

РЕШЕНИЕ

№ 22400

гр. София, 04.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Теодора Василева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2803** по описа за **2026** година докладвано от съдия Теодора Василева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. М., ЛНЧ: [ЕГН] срещу решение № 276 от 26.01.2026 г., постановено по АНД № 15403/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 3 - ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 25-4332-023213/16.09.2025 г. на началник сектор в отдел „Пътна Полиция“ - СДВР в обжалваната част, в която на А. М. за извършено от него нарушение на

чл. 20, ал. 2 от ЗДвП е наложено кумулативно наказание, наред с глобата от 750 лева по чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца. С отделен диспозитив съдът е осъдил касатора да заплати разноските по делото.

С касационната жалба се твърди неправилност на решението, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се неговата отмяна, както и НП в частта относно наказанието „лишаване от право на управлява МПС“.

Ответникът – началник сектор в отдел „Пътна Полиция“ към СДВР, не се явява и представлява в откритото съдебно заседание. С представени по делото писмени бележки изразява становище за неоснователност на касационната жалба, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор Ю., изразява становище за

неоснователност на касационната жалба.

Настоящият IV-ти тричленен касационен състав на Административен съд София - град, намира касационната жалба, като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, за процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Производството пред Софийския районен съд е било образувано по жалба от А. М. против НП № 25-4332-023213/16.09.2025 г. на началник сектор в отдел „Пътна Полиция“ - СДВР в обжалваната част, в която на А. М. за извършено от него нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП е наложено кумулативно наказание, наред с глобата от 750 лева по чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца.

С обжалваното решение № 276 от 26.01.2026 г., постановено по АНД

№ 15403/2025 г. по описа на СРС е потвърдил наказателно постановление № 25-4332-023213/16.09.2025 г. на началник сектор в отдел „Пътна Полиция“ - СДВР в обжалваната част, като с отделен диспозитив съдът е осъдил касатора да заплати разноските по делото.

За да постанови този резултат съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП са спазвани изискванията за съставяне и предявяване по чл. 40, ал. 1 и чл. 43, ал. 1 от ал. 2 ЗАНН, а акта е съставен от оправомощено лице със заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи. Според съдът АУАН е със задължителното съдържание по чл. 42 от ЗАНН и е съставен в сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, а НП е издадено от компетентен орган, упълномощен със заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи по т. 3.6 и е с предписаното съдържание по чл. 57, ал. 1 от ЗАНН.

На следващо място е приел, че констатациите в АУАН и НП за управление на МПС с превишена скорост на процесната дата и място се установяват от приобщените по делото, част от АНП писмени доказателства.

По отношение на авторството на извършеното нарушение, СРС е обосновал извод, че при положение, че касатора не оспорва, че е собственик на МПС, правилно според разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност за извършено със собственото му МПС нарушение, т.е. правилно е наказан с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, тъй като не е декларирал на кого е предоставил превозното средство. Отбелязал е, че за нарушението на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП се налагат предвидените в

чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП наказания – глоба и лишаване от права, като наказанията са кумулативни и не може да се наложи само едното от тях. Заключил е, че наказанието „Лишаване от право да управлява МПС“ е в посочения срок в приложимата санкционна разпоредба – три месеца, което е правилно определено.

Изложеното е мотивирано СРС да постанови оспорения понастоящем правен резултат.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

При постановяването му не са допуснати нарушения, които да съставляват основания за отмяна.

Въззивният съд е изяснил фактическата обстановка по делото, която не е необходимо да преповтаря от касационната инстанция, обсъдил е възраженията и относимата правна уредба. При постановяването на решението си е спазил материалния закон и не е допуснал нарушение на процесуалните правила.

От анализа на доказателствата по делото настоящият касационен състав установява, че районният съд правилно е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от страна на административнонаказващия орган, които да са довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. АУАН и НП са

издадени от териториални и материално компетентни органи. Отразените в тях факти и обстоятелства са верни, същите са подкрепени с надлежни и достатъчно писмени и гласни доказателства, направените въз основа на тях изводи за авторството на нарушението в лицето на касационния жалбоподател, както и за субективната и обективната страна на самото нарушение са верни. Спазени са формата и реда при издаването им, респ. съставянето им, като правилно РС е констатирал, че същите съдържат минимално изискуемите реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

В случая няма спор дали е извършено нарушение на ЗДвП, а от кого. Съгласно чл. 182 от ЗДвП субект на нарушението е конкретно физическо лице - водач на МПС. Според чл. 188, ал. 1 ЗДвП отговорност за извършени нарушения при управление на МПС се носи от собственика или от ползвателя. Собственикът/ползвателят се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. От анализа на цитираната норми се налага извод, че законодателят е предвидил една оборима презумпция, че собственикът/ползвателят на установеното МПС е водачът, извършил констатираното нарушение. В този смисъл, собственикът на МПС може да обори визираната презумпция, като просто посочи лицето, управлявало МПС, което в случая е сторено, тъй като такава декларация от него е подадена и от нея става ясно, че не може да посочи лицето, което е управлявало собственото му МПС. В този смисъл са неоснователни и наведените с касационната жалба доводи.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП (в приложимата редакция ДВ, бр. 47/2012 г.) е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В ал. 2 на чл. 21 е предвидено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. За неизпълнение на забраната за превишаване на определената в закона или с пътен знак скорост в населено място, чл. 182 ЗДвП предвижда административно наказание "глоба", която за превишение над 50 km/h е 700 лева и три месеца лишаване на водача от право да управлява МПС, като за всеки следващи 5 km/h превишение над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лева (ал. 1, т. 6).

Субект на нарушението по чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП е водачът превишил разрешената максимална скорост в населено място. В нормата на чл. 188, ал. 1 ЗДвП изрично е предвидена отговорност за собственика, респективно за ползвателя, когато в свидетелството за регистрация е вписан ползвател, за извършеното с МПС нарушение, ако не декларира на кого е предоставил превозното средство.

Именно в хипотезата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП сме изправени в процесния случай, предвид липсата на ангажирани от страна на касатора доказателства във връзка с твърдението му, че не той е управлявал собственото му МПС.

По изложените съображения съдът счита, че в хода на въззивното производство не са представени доказателства от касатора, които да опровергават констатациите в съставения АУАН, а такива не са представени и в настоящото производство, като в тази връзка следва да се посочи, че съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В конкретния случай, от събраните по делото доказателства, безспорно се установява, че касаторът е осъществил състава на посоченото в АУАН и в НП нарушение и са неоснователни твърденията на същия, че не е извършил вмененото му деяние.

Настоящият състав намира, че нарушението е доказано по несъмнен начин, като доказателства противостоящи на отразеното в акта, не са събрани по делото.

По тези доводи обжалваното решение е правилно и същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед разпоредбите на чл. 63д, ал. 3 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. чл. 37 от Закона за

правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, направеното от процесуални представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно, като същото следва да бъде определено в размер на 66,47 евро. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 276 от 26.01.2026 г., постановено по АНД № 15403/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 3-ти състав.

ОСЪЖДА А. М., ЛНЧ: [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер от 66,47 (шейсет и шест евро и четиредесет и седем евроцента) евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: